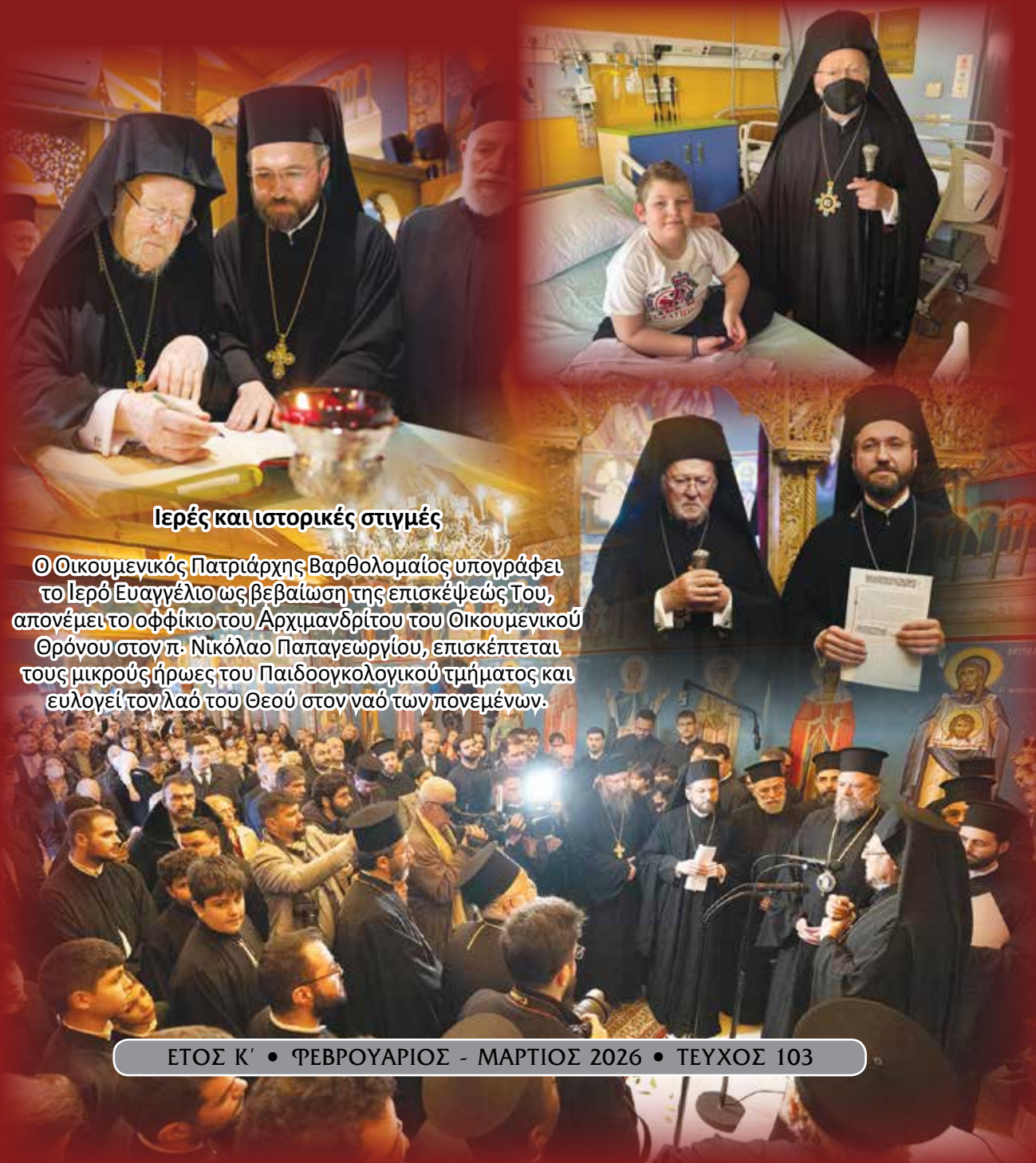

Θαβώριος Λόγος

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ιερές και ιστορικές στιγμές

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος υπογράφει το Ιερό Ευαγγέλιο ως βεβαίωση της επισκέψέως Του, απονέμει το οφφίκιο του Αρχιμανδρίτου του Οικουμενικού Θρόνου στον π. Νικόλαο Παπαγεωργίου, επισκέπτεται τους μικρούς ήρωες του Παιδοογκολογικού τμήματος και ευλογεί τον λαό του Θεού στον ναό των πονεμένων.

Σαρώστε αυτό τον κωδικό με την κάμερα του κινητού σας και γίνετε μέλος της κοινότητας «Μεταμόρφωση» στο Viber.

Θαβώριος Λόγος

Διμηνιαία έκδοση ενημέρωσης και πνευματικής οικοδομής

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ιερός Ναός

Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Τηλ.: 2310-828 989

www.inmetamorfoseos.gr

Facebook: Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως Σωτήρος

Υπεύθυνος Σύνταξης:

Αρχ/της Νικόλαος Παπαγεωργίου

Συντακτική ομάδα:

Αρχ/της Νικόλαος Παπαγεωργίου

Δημήτριος Χότας

Δήμητρα Λαφάρα

Δομνίκη Μπαρμαλιά

Μαρία Ψωμά

Ευαγγελία Κατραμίδου

Οι απόψεις που παρουσιάζονται σε κάθε κείμενο - άρθρο εκφράζουν το συγγραφέα αποκλειστικά και όχι τη συντακτική ομάδα του περιοδικού.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΛΥΣΗΤΗΡΙΑ

ΔΙΑΒΟΛΑ

ΕΝΤΥΧΙΑ

ΟΙ ΕΘΙΜΕΡΙΟΙ

ΕΠΙΦΟΡΟΝΕΑ

Ιερός Ναός
Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Επισκεφθείτε μας στο... www.inmetamorfoseos.gr

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ της Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΑΤΑ
ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΑΥΤΟΥ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΤΟΥ Γ.Ν.Θ. «ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ»**

Παναγιώτατε, Οικουμενικέ Πατριάρχα,

ακοίμητε φάρε του Γένους και φρουρέ της πίστewς,

Με αισθήματα απέραντης ευγνωμοσύνης, βαθυτάτου σεβασμού και ειλικρινούς εμπιστοσύνης προς το πρόσωπό σας, επιτρέψτε μας να σας υποδεχθούμε στον ιερό αυτόν χώρο του Αγίου Παντελεήμονος, μέσα στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, στον ναό των πονεμένων και των δακρύων, εδώ όπου καθημερινά η πίστη συνομιλεί με την επιστήμη, η ελπίδα με την ανθρώπινη αδυναμία και η αγάπη με τον ανθρώπινο πόνο. Η παρουσία Σας εδώ δεν αποτελεί απλώς υψηλή τιμή για το Ναό και το Νοσοκομείο μας, αλλά και βαθιά πνευματική παρηγοριά για κάθε καρδιά που χτυπά στους θαλάμους νοσηλείας και στους διαδρόμους της αγωνίας.

Το νοσοκομείο, στο οποίο διακονούμε με την ευλογία του Ποιμενάρχου μας, αποτελεί μία από τις διακονίες του Ιερού Ναού της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και είναι ένα ιδιάζον πεδίο μαρτυρίας και ιδιαίτερης ποιμαντικής ευθύνης. Εδώ ο άνθρωπος συναντά την ευθραυστότητα του σώματος, τον φόβο, την προσμονή, τον κόπο της θεραπείας. Συναντά όμως και την ελπίδα, τη φιλανθρωπία, την επιστημονική

γνώση και την προσευχή. Οι ασθενείς που νοσηλεύονται εδώ φέρουν στα σώματά τους και στις ψυχές τους έναν βαρύ, αλλά βαθιά ιερό σταυρό, τον σταυρό του πόνου και της υπομονής. Ιδιαίτερως δε τα παιδιά, τα οποία βρίσκονται συχνά αντιμέτωπα με νοσήματα που υπερβαίνουν τις δυνάμεις και το μέτρο της ηλικίας τους, αποτελούν για όλους μας ζωντανή μαρτυρία πίστewς. Στο βλέμμα τους καθρεφτίζεται η λαχτάρα για ζωή, αλλά και μία ανεξήγητη, σχεδόν μυστηριακή δύναμη με την οποία ο Θεός, ενισχύει τα πιο ευάλωτα πλάσματά Του.

Επιτρέψτε μας, Παναγιώτατε, να υπογραμμίσουμε ότι το έργο μας και η μαρτυρία της Εκκλησίας μέσα σε έναν χώρο υγείας δεν είναι απλώς τυπικό καθήκον, αλλά υπόθεση βαθιά ανθρωποκεντρική και σωτηριολογική. Η επίσκεψή σας εδώ θυμίζει σε όλους μας την ανάγκη διακονίας του πόνου με αγάπη, με ταπείνωση και με σεβασμό προς το μυστήριο της ανθρώπινης ύπαρξης.

Καθώς σε λίγο θα εισέλθετε και στο Παιδοογκολογικό Τμήμα, θα συναντήσετε όχι μόνο μικρούς μαχητές,

αλλά και οικογένειες που σηκώνουν έναν βαρύ σταυρό, που δύσκολα σηκώνεται. Ο ανθρώπινος πόνος δεν είναι απλώς μία κατάσταση προς θεραπεία, αλλά ένα μυστήριο που ζητά συνοδοιπορία, συγκυρηναιο.

Η παρουσία του Πατριάρχη του Γένους ανάμεσά μας σήμερα -και ιδίως στους ασθενείς- δεν είναι επίσκεψη τυπική, αλλά πράξη πατρικής αποδοχής και αναγνώρισης του πόνου.

Επιπλέον, η σεπτή σας παρουσία εδώ, μας δίνει την αφορμή να απευθύνουμε, λόγο τιμής και ευγνωμοσύνης για τη αγαστή συνεργασία όλων αυτών των ετών προς τους ιατρούς, τους νοσηλευτές, το διοικητικό και τεχνικό προσωπικό, οι οποίοι δεν εργάζονται απλώς, αλλά διακονούν.

Για τον λόγο αυτόν, Παναγιώτατε, με σεβασμό αλλά και με παρρησία, ζητούμε να ευλογήσετε όλους όσοι υπηρετούν επ' ωφελεία του ανθρώπου στο Ιπποκράτειο, όσους στέκονται νύχτα και ημέρα δίπλα στους ασθενείς, καθώς και όλους όσοι με οποιονδήποτε τρόπο συμβάλλουν σε αυτό το ιερό έργο. Η ευχή σας θα αποτελέσει για αυτούς και για εμάς πηγή ενίσχυσης και προστασίας. Και πάνω από όλα, ζητούμε την ευλογία σας για τους ασθενείς, τους ενήλικες αλλά και τα παιδιά που δίνουν μάχες άνισες αλλά όχι μάταιες.

Παναγιώτατε, η σημερινή σας παρουσία είναι ευλογία και τιμή. Είναι μαρτυρία ότι ο πόνος δεν είναι αό-

ρατος για την Εκκλησία, ότι η ελπίδα δεν εγκαταλείπει τον άνθρωπο και ότι η αγάπη παραμένει η ύψιστη δύναμη της ζωής. Σας ευχαριστούμε υικιά που στέκεστε -όλα τα χρόνια της Πατριαρχίας Σας, αλλά και ενωρίτερα- πατέρας ανάμεσα σε εκείνους που έχουν ανάγκη πατέρα, ποιμένας ανάμεσα σε εκείνους που ζητούν ποιμένα και άνθρωπος ανάμεσα σε ανθρώπους που δοκιμάζονται.

Να εύχεσθε, Παναγιώτατε, υπέρ υγείας, ενισχύσεως και σωτηρίας πάντων των εργαζομένων, των νοσηλευομένων και των εξεταζομένων αδελφών του νοσηλευτικού τούτου θεραπευτηρίου. Και εμείς ταπεινά ζητούμε από τον Άγιο Παντελεήμονα, να πρεσβεύει και υπέρ του Πατριάρχου μας ώστε η Πατριαρχία Του να είναι έτι περισσότερο μακρόβια και καλλίκαρπος.

Σε ανάμνηση δε της ιστορικής παρουσίας της σεπτής κορυφής του Πρώτου της Ορθοδοξίας στον Άγιο Παντελεήμονα του Ιπποκρατείου νοσοκομείου της Θεσσαλονίκης, δεχθείτε αυτό το ιερό κρυστάλλινο σκεύος, ώστε να τελείτε το μυστήριο του Ευχελαίου ή του Αγιασμού «Υπέρ Υγείας ψυχής καί σώματος» των απανταχού Ορθοδόξων αδελφών μας. Ως εὔ παρέστητε!

**Αρχιμανδρίτης
του Οικουμενικού Θρόνου
Νικόλαος Παπαγεωργίου**

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης
Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

ζήσε την εμπειρία από κοντά!

το Θαβώρ

καλοκαίρι 2026

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ

Για παιδιά και εφήβους

Α' περίοδος: 29 Ιουνίου έως και 6 Ιουλίου 2026
για αγόρια και κορίτσια από Γ' Δημοτικού* έως και Α' Γυμνασίου*

Β' περίοδος: 6 Ιουλίου έως και 13 Ιουλίου 2026
για αγόρια και κορίτσια από Γ' Δημοτικού* έως και Α' Γυμνασίου*

Γ' περίοδος: 13 Ιουλίου έως και 22 Ιουλίου 2026
για αγόρια και κορίτσια από Β' Γυμνασίου* έως και Γ' Λυκείου*

*πρόκειται για την σχολική τάξη που θα φοιτήσουν

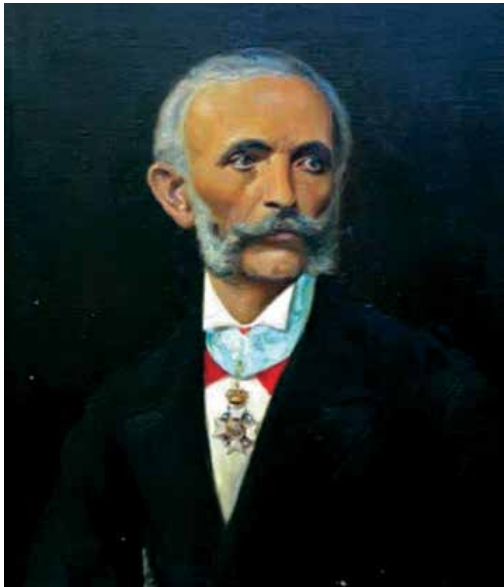

·Τιμή συμμετοχής: 150 ευρώ
·Συμμετοχή με voucher ΔΥΠΑ, ΕΦΚΑ & ΔΕΗ και οποιοδήποτε φορέα
Πληροφορίες: 697 20 56 408 (π. Νικόλαος)

Δελφών και Μισούλη,
www.inmetamorfoseps.gr www.tothavor.gr
Facebook: το Θαβώρ, Instagram: tothavor

Κωνσταντίνος Ζάππας Ο Εθνικός Ευεργέτης ο προστάτης της παιδείας.

Ο Κωνσταντίνος Ζάππας ήταν γίος του Χρήστου Ζάππα και πρώτος εξάδελφος του Ευαγγέλη Ζάππα. Γεννήθηκε και αυτός όπως και ο ξάδερφος του στο Λάμποβο της Βορείου Ηπείρου το 1814 και σε ηλικία 17 ετών πήγε στη Μολδοβλαχία ύστερα από πρόσκληση του εξαδέλφου του Ευαγγέλη. Η μεταξύ τους συνεργασία ήταν άριστη και ο Κωνσταντίνος ήταν το δεξί χέρι του Ευαγγέλη. Ακούραστος, εργατικός και αφοσιωμένος συνεργάτης του ξαδέρφου διατηρεί την τεράστια περιουσία του, την επεκτείνει και τη διαχειρίζεται με εντιμότητα. Ο Κωνσταντίνος αποκτά μεγάλη περιουσία στη Μολδοβλαχία και στη Θεσσαλία. Μετά την προσάρτηση της Θεσσαλίας το 1881 αγοράζει τεράστιες εκτάσεις στη Λάρισα, στα Τρίκαλα και στην Καρδίτσα.

Το όραμά του συνδέεται με την παιδεία. Διαθέτει τεράστια χρηματικά ποσά για την εκπαίδευση των παιδιών.

- Το 1875 ίδρυσε το Ζάππειο Παρθεναγωγείο στην Κωνσταντινούπολη. Το κτίριο το οποίο μέχρι και σήμερα λειτουργεί ως Λύκειο, κόστισε 32.000 χρυσές λίρες και είναι

πενταόροφο και κατασκευασμένο με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι άφλεκτο. Η προτροπή του προς τους διδάσκοντες είναι να πλάσουν γυναίκες που θα είναι πάνω από όλα «γενναίες, απλές και πατριώτισσες». Η επιθυμία του υλοποιήθηκε. Στις αποφοίτους του Ζάππειου Κωνσταντινούπολης ανήκει η Θάλεια Φλωρά Καραβία η μοναδική γυναίκα ζωγράφος που ακολουθούσε τον ελληνικό στρατό κατά τους Βαλκανικούς πολέμους και αποτύπωνε με τον χρωστήρα της τα γεγονότα και τελικά την ίδια την ιστορία.

- Χρηματοδότησε την εκκλησία της Αγίας Τριάδας που βρίσκεται στην πλατεία Ταξίμ, πολύ κοντά στο Ζάππειο. Στην αρχή χορήγησε ένα πολύ μεγάλο ποσό ως χαμηλότοκο δάνειο προς την Ελληνική Κοινότητα για την ανέγερση του Ναού. Όταν όμως πληροφορήθηκε ότι κατά τη λειτουργία της 21ης Μαΐου (Κωνσταντίνου και Ελένης) αναφερόταν και το όνομά του, τότε συγκινημένος μετέτρεψε το δάνειο σε δωρεά.
- Ιδρύει Ζάππεια Παρθεναγωγεία και εκπαιδευτήρια στη Λέκκη, στο Λάμποβο, στην Πρεμετή, στη Δρόβιανη, στο Δέλβινο στη Νιβάνη, επίσης στην Ανδριανούπολη, στις Φέρρες και στους Φιλιάτες. Στη διαθήκη του αναφέρει λεπτομερώς τα χρήματα που κληροδοτεί σε διάφορα χωριά (Λέκελι, Δέλβινο, Φιλιάτες, Δρόβιανη κ.α.), αυτό όμως που εντυπωσιάζει είναι πως στο ίδιο κείμενο ορίζει να χτιστεί ειδική κατοικία για τον δάσκαλο στο χωριό Λέκελι και ειδική μισθοδοσία για τον ιερέα του χωριού Χοντοκούκι, ο οποίος οφείλει να διδάξει ελληνικά στα παιδιά «εις κελλί της εκκλησίας» όπως γράφει χαρακτηριστικά.

Το ιστορικό Ζάππειο Παρθεναγωγείο Αδριανούπολης κτίστηκε το έτος 1886 με δωρεά του Κωνσταντίνου Ζάππα και σχέδια του θεσσαλού αρχιτέκτονα Νικολάου Δημάδη. Υπήρξε αναγνωρισμένο από το ελλη-

νικό κράτος σαν ένα ισότιμο γυμνάσιο, ενώ διέθετε και τμήμα παιδαγωγικών σπουδών, από το οποίο και αποφοίτησαν εκατοντάδες μορφωμένες δασκάλες. Η αρχική διευθύντρια του Ζαππείου ήταν η καταγόμενη από την Κρήτη περίφημη Καλλιρρόη Παρρέν, η πρώτη ελληνίδα φεμινίστρια, απόφοιτος του Αρσακείου Αθηνών, εκδότρια και ψυχή της «Εφημερίδος των Κυριών», ιδρύτρια του «Λυκείου των Ελληνίδων», του ΠΙΚ-ΠΑ και υπέρμαχος του δικαιώματος ψήφου της γυναίκας. Το 1883 στην Αδριανούπολη λειτουργούσαν 15 ελληνικά σχολεία με 2.300 μαθητές και μαθήτριες, ενώ το 1920 ο νομός Αδριανούπολης είχε 178 σχολεία, 2.633 δασκάλους και καθηγητές, 7.823 μαθητές και 4.817 μαθήτριες. Σήμερα το κτίριο στεγάζει κρατικές υπηρεσίες.

- Χορήγησε υποτροφίες για να εκπαιδευτούνται ελληνόπουλα σε γεωργικά σχολεία της Ευρώπης και διέθεσε κεφάλαια για την έκδοση εύληπτων βιβλίων για τους γεωργούς. Τα έξοδα καλύπτονταν από τους τόκους των 250.000 χρυσών δραχμών που είχε καταθέσει στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος.
- Ίδρυσε Υφαντική Σχολή στο χωριό του Λάμποβο και Γεωργική στη Θεσσαλία. Κληροδότησε τις απέραντες γαιοκτησίες του στη Ρουμανία και την εκεί τεράστια υπόλοιπη ακίνητη περιουσία στο Ελληνικό Δημόσιο. Το ίδιο ακριβώς έκανε και με το χωριό Μεγάλα Καλύβια Τρικάλων και τη γύρω περιοχή, που είχε αγοράσει μετά την απελευθέρωση της Θεσσαλίας και ήταν τσι-

φλίκι του. Με τη διαθήκη του το παραχώρησε στο Ελληνικό Δημόσιο προκειμένου να αποδοθεί στους φυσικούς ιδιοκτήτες του, που ήταν οι μέχρι τότε κολίγοι.

Στην ιδίωχηρη διαθήκη του που συντάχξε στη Γαλλία αναφέρει: «Είμαι εξ Ηπείρου, πολίτης Έλλην, δημότης Τρικάλων, χριστιανός ορθόδοξος και ευρίσκομαι σήμερα εις εβδομήντα ετών ετών της ηλικίας μου, έμεινα προ πολλού άνευ γονέων, δεν υπανδρεύθην και δια τούτο δεν έχω ούτε ανιόντας συγγενείς, ούτε κατιόντας...».

Ο Κωνσταντίνος ταλαιπωρήθηκε πολύ από τους μακροχρόνιους δικαστικούς αγώνες για τη διασφάλιση της κληρονομιάς του εξαδέλφου του Ευαγγέλη. Πέθανε στις 21 Ιανουαρίου 1892 σε ηλικία 78 ετών στο Μαντόν της Γαλλίας και τάφηκε στο Μπροστένι κοντά στον εξαδέλφο του Ευαγγέλη. Και ο Κωνσταντίνος ήταν άγαμος και άτεκνος και κληροδότησε το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας του στην Ελλάδα. Τα τσιφλίκια του στη Θεσσαλία απαλλοτριώθηκαν το 1920. Και για τη δική του περιουσία υπήρξε διαμάχη μεταξύ ελληνικού και ρουμάνικου κράτους με την κατάληξη που αναφέρθηκε και πιο πάνω.

Με τη διαθήκη του αυτή κληροδότησε ολόκληρη την μυθική περιουσία του στη «Ζάππειο Επιτροπή των Ολυμπίων», στην Αθήνα. Η περιουσία αυτή περιλάμβανε εκτεταμένα κτήματα στις περιοχές Τρικάλων, Φαρσάλων και Λάρισας, τις απέραντες αγροτικές ιδιοκτησίες της Ρουμανίας, το ξενοδοχείο «Αι Αθήναι» στο Βουκουρέστι, ατμοκίνητο εργοστάσιο αλευροβιομηχανίας στο Κολοράσι της Βλαχίας, δεύτερο εργοστάσιο οινοπνευματοποιίας στο Μπροστένι, μετοχές ρουμανικών επιχειρήσεων, 30 μετοχές της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος και 30 των Σιδηρόδρομων Πελοποννήσου, μύλους, δάση και οικοδομές στη Ρουμανία - τα οποία και απέφεραν πάνω από 15.000 φλουριά εισόδημα το χρόνο - και πολλά μετρητά.

Αιωνία η μνήμη των δύο εξαδέλφων!

Επιμέλεια
Μαρία Ψωμά

Στο πλατύσκαλο του Ιερού Ναού Αγίου Παντελεήμονος του Γ.Ν.Θ. «Ιπποκρατείο», με τη σεπτή κορυφή της Ορθοδοξίας, τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρδολομαίο, την Πατριαρχική Συνοδεία, τον Ποιμενάρχη μας Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεο, τον χορό των ιεροψαλτών του Ιερού μας Ναού που έψαλλαν κατά την υποδοχή του Παναγιωτάτου και τα στελέχη της κατασκήνωσης «το Θαβώρ» όλοι μαζί, σε στιγμή ευλογίας και εκκλησιαστικής χαράς.

Ε Ν Ο Ρ Ι Α Ε Ν Δ Ρ Α Σ Ε Ι

Δεκέμβριος 2025 - Ιανουάριος 2026

Ο Δεκέμβριος μυρίζει πάντα Χριστούγεννα. Η διάθεσή μας αλλάζει, η καρδιά μας γεμίζει προσμονή για τη μεγάλη γιορτή της χριστιανοσύνης. Η Σαρακοστή των Χριστουγέννων συνεχίστηκε μέχρι την παραμονή των Χριστουγέννων, καθώς και οι πνευματικές ομιλίες που γινόταν κάθε Δευτέρα απόγευμα, την περίοδο αυτή, από διακεκριμένους, εκλεκτούς ομιλητές. Έτσι στις 1 Δεκεμβρίου, ακούσαμε τον Ελλογιώτατο **κ. Κωνσταντίνο Κορναράκη**, καθηγητή της θεολογικής σχολής του ΕΚΠΑ, με θέμα: «Εγώ κι ο εαυτός μου». Αντίστοιχα τις επόμενες Δευτέρες, 8 και 15 του μηνός, ομιλητές είχαμε, την οσιολογώτατη **Γερόντισσα Φιλοθέη**, Ηγουμένη του Ιερού Ησυχαστηρίου Παναγίας Βρουύλων Αττικής, και τον Αιδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο **Χαράλαμπο (Λίβυο), Παπαδόπουλο**. Θέμα της Ηγουμένης, η πνευματική σημασία του πόνου, ενώ ο π. Λύβιος μίλησε για τη Βηθλεέμ της καρδιάς μας, τη φάτνη της καρδιάς μας. Η φάτνη, είναι τα σκοτάδια μας, οι αστοχίες μας, τα λάθη μας, τα πάθη μας. Το σκοτάδι είναι το πέραςμα προς το φως. Το πρώτο, σιωπηλό κήρυγμα του μικρού Χριστού, ήταν το αστέρι της Βηθλεέμ που μας καθοδηγεί στην ταπείνωση και την αγάπη. Αν κάναμε την καρδιά μας φάτνη, θα γεννιόταν μέσα μας η αληθινή και αιώνια χαρά!

Η ζωή μας είναι συνυφασμένη με πολλές και ποικίλες θλίψεις. Η θλίψη, είναι μέρος του σχεδίου του Θεού για την ωφέλειά μας. Ίσως η παιδαγωγία Του, για ν' αγωνιζόμαστε και να Του προσφέρουμε τον καρπό που περιμένει από μας, την μετάνοια και την αγόγγυστη υπομονή.

Ο Δεκέμβριος είναι μήνας των εορτών, πολλών και μεγάλων αγίων που η ζωή τους ακτινοβολούσε από τη λαμπρότητα που είχε η καθαρή ψυχή τους, τους αγώνες τις θυσίες και τα θαύματα που έκαναν με τη χάρη του Θεού, γεμάτοι ευφροσύνη και εσωτερική γαλήνη. Στις 6 Δεκεμβρίου, μνήμη του Αγίου Νικολάου, ήταν η ονομαστική εορτή του Προϊσταμένου της Ενορίας μας, π. Νικολάου, ο οποίος δέχτηκε με σεβασμό και αγάπη, τις ευχές των ενοριτών μας, που εύχονταν να του χαρίζει ο

Θεός πολλά, καρποφόρα χρόνια για τη δόξα Του και να τον ενισχύει στο δημιουργικό, ποιμαντικό, ευλογημένο έργο που επιτελεί, αθόρυβα ή φανερά. Ο Αγ. Νικόλαος να κατευθύνει τα βήματά του, να τον προστατεύει από τις τρικυμίες της ζωής και να τον οδηγεί σε ασφαλή κι απάνεμα λιμάνια!

Στις 17,18 και 19 Δεκεμβρίου, πραγματοποιήθηκαν Θείες Λειτουργίες για τους μαθητές των σχολείων της Ενορίας μας. Ιδιαίτερη ευλογία είχαμε όταν στις 17 του μηνός, την Τετάρτη, λειτούργησε στο Ναό μας, ο Μητροπολίτης μας, κ. Φιλόθεος, ο οποίος εξήγησε στα παιδιά με απλό λόγο το βαθύτερο νόημα της εικόνας των Χριστουγέννων.

Το Σάββατο, πριν τα Χριστούγεννα, 20 Δεκεμβρίου, παρακολούθησαμε με χαρά τη χριστουγεννιάτικη γιορτή «**ΑΝΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ ΚΑΤΑΒΕΒΗΚΕ**» για 14^η χρονιά, στην αίθουσα τελετών του Ναού. Στην γιορτή συμμετείχαν, με χριστουγεννιάτικα τραγούδια και ποιήματα, οι κατηχητικές συνάξεις νέων, με υπεύθυνους τους κ. Χρυσοβαλάντη Κραβαρίτη, κ. Ραφαηλία Πυριόχου και τον κ. Νίκο Ζήσο, ενώ η θεατρική ομάδα «Άγιος Πορφύριος», με υπεύθυνη την κ. Χαρά Τουφεξή, παρουσίασε το θεατρικό «Περιμένοντας τα Χριστούγεννα».

Ακολουθώς απολαύσαμε βυζαντινούς ύμνους από τη βυζαντινή χορωδία ανδρών και παιδιών, με την επιμέλεια του Πρωτοψάλτου του Ναού μας, κ. Αλέξανδρου Δασκαλάκη, καθώς και παραδοσιακά χριστουγεννιάτικα και Πρωτοχρονιάτικα κάλαντα, από την «Παραδοσιακή Χορωδία», υπό την επίβλεψη του χοράρχη κ. Χρυσοβαλάντη Κραβαρίτη. Την εκδήλωση παρουσίασε με καθαρότητα, σεμνότητα και γλαφυρότητα, ο κ. Δημήτριος Χύτας. Πολλά συγχαρητήρια αξίζουν σε όλους, για την αξιόλογη προσπάθεια και την ωραία παρουσίαση. Μας εισήγαγαν σταδιακά στο μυστήριο της Γέννησης. Η λύτρωση κατεβαίνει από τον ουρανό στη γη και είναι δώρο Θεού, είναι καρπός αγάπης. Ο Θεός έγινε άνθρωπος, αλλά δεν έπαψε ποτέ να είναι Θεός. Τον υποδέχτηκαν ποιμένες. Η δύναμή Του δε βρισκόταν στην επιβολή, αλλά στην ταπείνωση. Μέσα από τη φάτνη, άνοιξε ο δρόμος για τη Σταύ-

ρωση και την Ανάσταση. Στο τέλος προσφέρθηκε ζεστό κρασί στους ενήλικες, καθώς και γλυκίσματα - μελομακάρονα, σε όλους.

Λίγο πριν τη μεγάλη Δεσποτική γιορτή, στις 22 του μηνός, τελέστηκε το Ιερό Ευχέλαιο, προς ίασην ψυχής και σώματος, ενώ μέρος των χρημάτων που συγκεντρώθηκαν, διατέθηκαν στην ενίσχυση των αναγκών της Κοινωνίας της Αγάπης.

Την επόμενη μέρα, στις 23, το απόγευμα συμμετείχαμε στην Ακολουθία του Όρθρου και των Μεγάλων Βασιλικών Ωρών των Χριστουγέννων, με τα πολύ ενδιαφέροντα λειτουργικά χαρακτηριστικά. Ζήσαμε το αποκορύφωμα της ελπίδας και της προσμονής του Σωτήρα. Ακούσαμε ύμνους θριάμβου: «**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη...**». Η σκέψη όλων στρέφονταν προς την τόσο προσφιλή μας εορτή της Γεννήσεως. Πανηγυρίσαμε, εορτάσαμε τη Θεία ενανθρώπιση, την συγκατάβαση του Θεού. Γεννήθηκε η αγάπη, η ευσπλαχνία, το έλεος. Απλά, αθόρυβα, μέσα σ' ένα σπήλαιο, χωρίς τυμπανοκρουσίες, σε μια φάνη αλόγων, γεννήθηκε ο Λυτρωτής του κόσμου. Δώσε Θεέ μου, σε όλους μας, μια αγκαλιά θαλπωρής, στοργής κι αγάπης.

Τη χαρά των Χριστουγέννων, ακολουθεί η φυγή στην Αίγυπτο. Ποιμένων αγραυλούντων, ο μικρός Χριστός, Εμμανουήλ, γίνεται πρόσφυγας, φεύγοντας μέσα στη νύχτα προς την Αίγυπτο για να σωθεί από το μένος του Ηρώδη, που ζητάει να τον φονεύσει. Μεγάλη πίστη και υπακοή έδειξε τότε ο Ιωσήφ, όπως παλαιότερα ο Πατριάρχης Αβραάμ. Μακάρι αυτήν την ακλόνητη πίστη και υπακοή στο θέλημα του Θεού και την Πρόνοια Του, να αποκτήσουμε όλοι!

Σε μια βδομάδα, Πέμπτη 1^η Ιανουαρίου, Πρωτοχρονιά, Περιτομή του Χριστού, με τη συμβολική της έννοια - απαλλαγή από το παρελθόν - και η γιορτή του Αγίου Βασιλείου, του πατέρα των φτωχών και υποστηρικτή της αλήθειας. Τελέστηκε Πανηγυρικό Ιερατικό Συλλείτουργο, με τη Θεία Λειτουργία του Αγίου Βασιλείου, που τελείται μόνο 10 φορές το χρόνο. Ακολούθησε η καθιερωμένη δοξολογία, «**ἐπί τῇ εἰσόδῳ εἰς τό Νέον Ἔτος**». Βρεθήκαμε άλλη μια φορά σ' ένα νέο χρόνο και ανταλλάξαμε ευχές, για υγεία και ευτυχία. Πόσο σπουδαίο θα ήταν, κοιτάζοντάς Τον, να καταλα-

βαίναμε το νόημα αυτής της φευγαλέας λέξης «ευτυχία»! Ας είναι το νέο έτος πορεία ευλογίας και πνευματικής καλλιέργειας!

Παρασκευή 2 Ιανουαρίου, συμμετείχαμε στην κατανυκτική Ακολουθία των Μεγάλων Βασιλικών Ωρών των Θεοφανείων, που έχει ως κύριο θέμα τη Βάπτισμα του Χριστού, όπου βιώσαμε βαθύτερα το μυστήριο της φανέρωσης του Σωτήρα μας.

Την παραμονή στις 5 του μηνός, τελέστηκε ο Μέγας Αγιασμός, ο οποίος τελείται κάθε χρόνο την ημέρα αυτή και είναι καθ' όλα όμοιος και ισόκυρος με τον Μεγάλο Αγιασμό των Φώτων.

Την επόμενη μέρα, με την εορτή των Θεοφανείων, κορυφώθηκε το Άγιο Δωδεκαήμερο. Μετά το τέλος των Λατρευτικών Ακολουθιών και την τέλεση του Μεγάλου Αγιασμού, μέσα στο Ναό, μεταβήκαμε με πομπή στη θάλασσα, στον όρμο του Ιστιοπλοϊκού Ομίλου Θεσσαλονίκης, για τη ρίψη και κατάδυση του Τιμίμου Σταυρού και τον καθαγιασμό των υδάτων. Αρκετοί θαρραλέοι κολυμβητές, αγόρια και κορίτσια, βούτηξαν για να πιάσουν το Σταυρό και να πάρουν ιδιαίτερη ευλογία. Αξιέπαινοι όλοι τους, εισέπραξαν το εγκάρδιο χειροκρότημά μας. Στο νεαρό που έπιασε και έφερε με ευλάβεια το Σταυρό φέτος, τον **κ. Βασίλειο Ζιαπώνη**, ο π. Νικόλαος, εκ μέρους του εκκλησιαστικού συμβουλίου, αλλά και όλης της ενορίας, μαζί με τις θερμές ευχές, του κρέμασε στο λαϊκό χρυσό σταυρό, να τον προστατεύει, να τον καθοδηγεί και σε άλλους αγώνες και να του χαρίζει δύναμη και φώτιση! Από το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, μέχρι την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, κι από την Αυστραλία έως την Αμερική και τον Καναδά, η απανταχού Ορθοδοξία έψαλε: «**Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις**». Ο επιφανής Θεός, να μας χαρίζει καλή φώτιση σε όλους!

Τις επόμενες μέρες, ακολούθησε το καθιερωμένο φώτισμα των σπιτιών και των καταστημάτων της περιοχής, όσων το επιθυμούσαν. Γιατί το Φως είναι η αποκάλυψη της ζωής, η εύρεση του νοήματος, η κατεύθυνση της ζωής μας.

Μια ακόμη ιδιαίτερη ευλογημένη μέρα ζήσαμε την Κυριακή μετά τα Θεοφάνεια, όταν ο Μητροπολίτης μας **κ. Φιλόθεος**, λειτούργησε για πρώτη φορά μετά την ενθρόνισή του, στο παρεκκλήσι του

Ναού μας, στον Άγιο Παντελεήμονα, στο Ιπποκράτειο.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, χειροθέτησε σε Αναγνώστη τον πρωτοψάλτη του ναού μας **κ. Χρυσοβαλάντη Κραβαρίτη**, καθώς επίσης τίμησε τον Ιεροψάλτη **κ. Γεώργιο Μπερμπερίδη**, για την πεντηκονταετή διακονία του στο ναό του Αγ. Παντελεήμονα.

Την επόμενη μέρα, Δευτέρα 12 Ιανουαρίου, μετά τον Εσπερινό και την Παράκληση, πραγματοποιήθηκε και φέτος η κοπή της πρωτοχρονιάτικης Αγιοβασιλειόπιτας της Ενορίας μας. Όπως κάθε χρόνο παρουσιάστηκε ο απολογισμός του ποιμαντικού, πνευματικού, καλλιτεχνικού και νεανικού έργου της ενορίας για τη χρονιά που πέρασε. Μοιράστηκε σε όλους κομμάτι βασιλόπιτας. Παρόμοια τελετή πραγματοποιήθηκε και στο παρεκκλήσιο του ναού μας, τον Αγ. Παντελεήμονα, το πρωί της Τρίτης 13 του μηνός, μετά την Ιερή Παράκληση, όπου παρουσιάστηκαν μεταξύ άλλων, τα πεπραγμένα του αντίστοιχου Ναού. Μπήκε η καινούρια χρονιά, με αισιοδοξία και ελπίδα για το καλύτερο. Ο χρόνος άλλαξε. Απομένει ν' αλλάξει κι ο κόσμος.

Λίγες μέρες αργότερα, και για τρεις συνεχόμενες μέρες, πλησιάζοντας στη γιορτή των Τριών Ιεραρχών, είχαμε τη χαρά να εκκλησιαστούν στο Ναό μας τα παιδιά των σχολείων της Ενορίας μας. Πόση ευλογία, αλήθεια, να τα βλέπουμε κάθε μήνα στον προγραμματισμένο εκκλησιασμό! Σπουδαίο το έργο της Εκκλησίας! Η ελπίδα της παρουσίας του Κυρίου μας, μέσα στη ζωή μας, αποτελεί την πηγή μυστικής δύναμης, για αρμονική συνεργασία και ομορφοσύνη μεταξύ μας. Οι τρεις μεγάλοι Διδάσκαλοι της Οικουμένης, οι ποταμοί της Σοφίας, μας δείχνουν το δρόμο. Τρεις μορφές που έλαμψαν στον κόσμο, πριν από 1600 χρόνια κι όμως η λάμψη τους συνεχίζει να σκορπίζει αμείωτο το φως της στην οικουμένη. Τους θαυμάζουμε ως διδασκάλους, ως εμπνευσμένους ιεράρχες, ως ξεχωριστές διάνοιες για την εποχή τους, ως πανεπιστήμονες. Είχαν απόλυτη αφοσίωση στο Θεό, πολύ μεγάλη αγάπη για τον άνθρωπο και τα γράμματα. Στις 30 του μηνός, τιμήσαμε τη μνήμη τους, που εκτός από το θρησκευτικό της χαρακτηριστήρα, είναι παράλληλα η εορτή της ορθόδοξης

ελληνικής παιδείας και των γραμμάτων. Θα μπορούσαμε να γίνουμε εραστές των θεόπνευστων λόγων τους, της θαυμαστής πλούσιας δράσης τους και της ενάρετης ζωής τους!

Το Σάββατο 31 Ιανουαρίου 2026 είχαμε την ιδιαίτερη χαρά και ευλογία να υποδεχθούμε στον Ιερό Ναό του **Αγίου Παντελεήμονος** του Γ.Ν.Θ. «**Ιπποκράτειο**» τον Παναγιώτατο Οικουμενικό μας Πατριάρχη, κ.κ. Βαρθολομαίο. Η ημέρα αυτή θα μείνει ανεξίτηλα χαραγμένη στις καρδιές όλων μας.

Η επίσκεψη του Πρώτου της Ορθοδοξίας στο Γ.Ν.Θ. «Ιπποκράτειο» και στον Ιερό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος, καθώς και η παρουσία Του στην Παιδοογκολογική Κλινική, υπήρξε πηγή βαθιάς συγκίνησης, παρηγοριάς και ελπίδας για ασθενείς, συνοδούς και προσωπικό. Ιδιαίτερη ευλογία αποτέλεσε και η παρουσία του Ποιμενάρχη μας, Φιλόθεος, ο οποίος με πατρική αγάπη και διακριτική φροντίδα στηρίζει αδιάκοπα το έργο της Εκκλησίας μέσα στον χώρο του πόνου και της δοκιμασίας.

Κατά την ευλογητή αυτή παρουσία, ο Πατριάρχης του Γένους απένειμε στον π. Νικόλαο το οφίκιο του Αρχιμανδρίτου του Οικουμενικού Θρόνου. Το υψηλό αυτό εκκλησιαστικό αξίωμα απονέμεται σε κληρικούς ως αναγνώριση της μακρόχρονης προσφοράς τους, της αφοσίωσής τους στην Εκκλησία και της διακονίας τους προς τον άνθρωπο. Αποτελεί ύψιστη τιμή και πνευματική επιβράβευση, που μας γεμίζει ευγνωμοσύνη και ευθύνη για συνέχιση της διακονίας «*ἐν ἀγάπῃ καὶ ταπεινώσει*».

Οι λέξεις είναι πολύ φτωχές για να περιγράψουν τον πλούτο της θείας αγάπης προς όλους μας, που καθιστά τον Χριστό, Φως όλου του κόσμου! Αν είχαμε τα μάτια μας ανοιχτά θα αναγνωρίζαμε αυτό το Φως. Και αυτό μπορεί να γίνει μόνο με τη μετάνοια, δηλαδή με την αλλαγή του νου, του τρόπου σκέψης, τη σταύρωση κάθε λογισμού, κάθε προσδοκίας, κάθε ανάγκης για δικαίωση. Τότε μπορεί να έχουμε την εμπειρία της θέας του προσώπου του Ζώντος Χριστού!

*Επιμέλεια:
Μπαρμαλιά Δομνίκη*

Κλασική και ανθρωπιστική παιδεία

Τα παιδιά στο σχολείο ρωτάνε : «Μα καλά, τι τα θέλουμε τα αρχαία ελληνικά; Σε τι θα μας χρησιμεύσουν;». Την ίδια στιγμή οι εκθέσεις τους βρίθουν από αφορισμούς όπως «το σχολείο οφείλει να αντιστρατεύεται την χρησιμοθηρική μόρφωση».

Για πολλούς αιώνες, στον ελληνόφωνο κόσμο, ο Όμηρος και οι τραγικοί ποιητές κατείχαν εξέχουσα θέση στο πρόγραμμα σπουδών κάθε σχολείου που σεβόταν τον εαυτό του. Στην Ευρώπη τα πράγματα δεν ήταν πολύ διαφορετικά: αντί Ομήρου ο Βιργίλιος, αντί Πινδάρου ο Οράτιος... μέχρι την Αναγέννηση, οπότε και τα ελληνικά ονόματα κατέκτησαν πάλι την πρώτη (ή την δεύτερη, όχι όμως παρακάτω) θέση! Ακόμα όμως και για πεδία γνώσης όπως η αριθμητική, το *must-read* ήταν κάποιο ελληνικό έργο, εν προκειμένω η *Αριθμητική Εισαγωγή* του Νικόμαχου, ή για την γεωμετρία τα *Στοιχεία* του Ευκλείδη.

Παρά τις αλλαγές και αναθεωρήσεις, όπως όταν η Νευτώνεια μηχανική εκτόπισε τη διδασκαλία του Πτολεμαϊκού αστρονομικού συστήματος της *Αλμαγέστης*, πάντοτε παρέμενε ένας κεντρικός πυρήνας: η κλασική παιδεία, δηλαδή η μελέτη του αρχαιοελληνικού και ρωμαϊκού πολιτισμού. Τεκμήριο αποτελεί το γεγονός ότι μέχρι και στις αρχές του 20^{ου} αι, άνθρωποι που σήμερα θα τους κατατάσσαμε στους «θετικούς επιστήμονες» ή στους «μη-

χανικούς», είχαν συνήθως μια στερεά βάση κλασικής παιδείας.

Στο πλαίσιο αυτό, η κλασική παιδεία κατέστη διαχρονικό σημείο αναφοράς στη σκέψη και έμπνευση των ανθρώπων ενώ αποτέλεσε τον πυρήνα των επιστημών που μελετούν τη γλώσσα, την λογοτεχνία, την ιστορία, την φιλοσοφία, με μια λέξη: τον άνθρωπο! Αυτή η ανθρωπιστική παιδεία και οι αξίες της, κατ' επέκταση, ταυτίστηκαν με την ίδια την έννοια της παιδείας και της καλλιέργειας.

Σήμερα, η εκπαίδευση έχει μεταμορφωθεί με τέτοιο τρόπο που οι ανθρωπιστικές σπουδές, υποτιμημένες και υποβαθμισμένες, επιβιώνουν στο περιθώριο. Η κυριαρχία του STEM (Science, Technology, Engineering, Mathematics) έχει εκτοπίσει τη μελέτη του πολιτισμού για να δώσει έμφαση στην ανάπτυξη των επιστημών και της τεχνολογίας – πράγματα προφανώς πιο 'χρήσιμα' για τη ζωή του ανθρώπου. Παρά τα πραγματικά θαύματα που έχουν υλοποιηθεί με την πρόοδο στους σχετικούς τομείς, αξίζει να αναρωτηθούμε σοβαρά: προσφέρουν αυτές οι επιστήμες καλλιέργεια και παιδεία; Είναι ο σημερινός απόφοιτος του σχολείου καλλιεργημένος; Νομίζω ότι απάντηση είναι σαφής και μάλλον θα πρέπει να μας προβληματίσει...

Επιμέλεια:
Δημήτριος Χύτας
Ιεροψάλτης

Με αλεύρι και μεράκι!

Πατατόπιτα νηστίσιμη με πράσο και μουστάρδα

Υλικά για τη ζύμη

500gr αλεύρι για όλες τις χρήσεις

- 290ml χλιαρό νερό ή φυτικό γάλα
- 8gr.ξηρή μαχιά
- 1 κ.σ. ζάχαρη
- 10 gr. αλάτι
- 30 gr. ελαιόλαδο

Υλικά για τη γέμιση

3-4 μεγάλες πατάτες βρασμένες

- 2 πράσα ψιλοκομμένα
- 2 κ.σ. μουστάρδα
- 1 κ.γ. ρίγανη
- 3 κ.σ. ελαιόλαδο
- Αλάτι,πιπέρι
- 1 κ.σ. μέλι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

Στον κάδο του μίξερ βάζουμε το νερό, τη μαχιά, τη ζάχαρη και αφήνουμε στην άκρη για 10 λεπτά. Έπειτα βάζουμε το ελαιόλαδο, το αλάτι, το αλεύρι και ζυμώνουμε μέχρι να δημιουργηθεί ένα ελαστικό ζυμάρι. Αφήνουμε στην άκρη ώστε να διπλασιαστεί σε όγκο. Για την γέμιση ψιλοκόβουμε τα πράσα και τα σοτάρουμε με λίγο ελαιόλαδο μέχρι να μαλακώσουν. Σβήνουμε την φωτιά και ρίχνουμε στο τηγάνι και τις βρασμένες πατάτες ψιλοκομμένες, ή λιωμένες με πιρούνι. Ρίχνω αλάτι, πιπέρι, ρίγανη, μουστάρδα και μέλι. Ανακατεύω και αφήνω την γέμιση να κρυώσει. Κόβω το ζυμάρι σε δύο ίσα μέρη και ανοίγω σε ορθογώνιο σχήμα. Τοποθετώ σε λαδωμένο ταψί το ένα φύλλο και γεμίζω με την γέμιση. Έπειτα βάζω από πάνω το δεύτερο φύλλο και κλείνω τις άκρες. Αλείφω με ελαιόλαδο, πασπαλίζω με σουδάμι και χαράζω σε κομματια. Ψήνω σε προθερμασμένο φούρνο στους 180°C με αέρα για 30 λεπτά. Μόλις ψηθεί αλείφω(προαιρετικά) με νερόμελο για να γυαλίσει.

Επιμέλεια
Ευαγγελία Κατραμίδου

« Είπε γέρων... »

Ο Αββάς Βησσαρίων, λένε όσοι είχαν την ευλογία να τον γνωρίζουν, πέρασε την ζωή του ελεύθερος από μέριμνες, σαν τα πουλιά τ' ουρανού.

Δικό του πράγμα δεν είχε, ούτε τα απολύτως αναγκαία, βιβλίο λόγου χάρη ή δεύτερο ρούχο. Εκείνο πού φορούσε ήταν τόσο παλιό, που κι ο τελευταίος ζητιάνος δεν θα καταδεχόταν να το πάρει.

Καλύβα δεν απέκτησε ποτέ, ούτε έμεινε κάτω από στέγη. Γύριζε μέσα στις ερημίες δαρμένους από το κρύο η την ζέστη. Αν ο δρόμος του τον έφερνε έξω από κανένα ησυχαστήριο η Κοινόβιο, καδότην στην αυλόπορτα κι έκλαιγε σαν να τον είχαν περιμαζέψει από κανένα ναυάγιο.

- Γιατί θλίβεσαι έτσι, αδελφέ; ρωτούσαν όσοι δεν τον ήξεραν.

- Για τον πλούτο πού έχασα και την πρώτη ευγένεια και

δύξα, ήταν η συνηθισμένη του απάντηση.

Αδύνατον να τον πείσουν να μπει μέσα να φιλοξενηθεί. Οι αδελφοί του πήγαιναν λίγο φαγητό εκεί έξω που καδότην.

- Φάε τώρα και έχει την ελπίδα σου στον Θεό. Εκείνος θα σου δώσει πίσω αυτά πού έχασες, τον παρηγορούσαν, πιστεύοντας πως αληθινά ήταν ναυαγός.

- Δεν είμαι άξιος να τα αποκτήσω, στέναζε ο μακάριος Βησσαρίων. Αλλά όσο ζω δεν θα πάψω να τα αναζητώ.

Τότε καταλάβαιναν πως τους έλεγε για τα ουράνια αγαθά. Διηγούνται ακόμη γι' αυτόν πώς στάθηκε κάποτε όρθιος σωρό ξύλα, για να νικήσει τον ύπνο. Δεν είχε πλαγιάσει ποτέ να κοιμηθεί. Του αρκούσε να κοιμηθεί λίγο όρθιος η καθιστός πάνω σε μια πέτρα.

Επιμέλεια
Λαφάρα Δήμητρα

ΚΟΥΛΟΥΜΑ ΣΤΟ ΘΑΒΩΡ

23
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Στην τιμή συμπεριλαμβάνονται:

- Η μεταφορά από και προς το Θαβώρ
- Το Φαγητό

Σαρώστε αυτό το QR Code
και γίνετε μέλος της
και γίνετε μέλος της
κοινότητας (Μεταμόρφωση)
στο Viber.

ΚΟΣΤΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ:

15€

πληροφορίες: 697 20 56 408